

2016 Starvation in Zimbabwe

Lakheli Nyathi, 2016 arpillera

Conflict Textiles collection

isiNdebele, spoken in Matabeleland Zimbabwe

ONgoNhlolanja 2016 uhulumende weZimbabwe wamemezela isimo esiphuthumayo kulandela isomiso esasibangelwe yiEl Nino. Lesisomiso sabangela ukwehluleka kwezilimo lokufa kwezifuyo, okwadala indlala lobunzima ebantwini abavelebephila nzima.

OEsebenzisa ilembu elithungelwe imifanekiso, uLakheli usibonisa ubunzima esigabeni sakibo. Amazwi athi “Isomiso esikhulu”, “Indlala” ayindikimba yalelilembu. “Ngo2016, ukuswelakala kwezulu kwatshiya abantu baseZimbabwe abanengi, ikakhulu emaphandleni bebhokane lendlala eyesabekayo. Ilembu leli litshengisa abantu abalambayo lezifuyo ezingela kudla lamanzi, kanye ledamu elitshileyo.”

ONgo2019, ukuswelakala kwezulu okwabangelwa yiEl Nino, uCyclone Idai, lokungacaci komnotho, akuphumuzanga abantu kusimo esibi. Ekuqaleni kuka2024, izulu elilutshwana, ukudula komumbu lokunganeli kokudla, kukhombisa ukuthi isimo asitshintshanga kusukela ngesikhathi uLakheli etshengisa umumo wesigaba sakibo. Inhlanganiso yezokudla lezokulima kuUN icabangela ukuthi ekuqaleni kuka2024, abantu abangafika izigidi ezintathu lengxenywe bazalamba, badinge usizo ngokuphuthuma.

Text by Shari Epple
Ukuthula Trust Director
Bulawayo, Zimbabwe

Return to home and harmony

English

This arpillera was created by a final year student studying Spanish at Queen's University Belfast. The arpillera is a creative assessment piece in a Latin American Literature course and is based a short story, 'Sobre la piedra' / 'On the rock', by the Latin American author, Tatiana Lobo (1939-2023).

An elderly Bribri woman, indigenous to the southern Talamanca region of Costa Rica, turns her back on the anonymity and isolation of modern city life where she has become subsumed by an identity and language (Spanish) not her own. Slowly, on a journey of rediscovery, she reincorporates herself into the oral culture of her people, the harmony with the natural world, and rejoins the spirits of her ancestors. In the written contextualisation to the piece, the student explains that she includes drab colours to indicate the desolation of the city left behind and repetition of symbolic numbers and the colours of the Bribri creation stories that surround the woman on her homeward journey. The transition from urban to nature also symbolise the student's own experience of childhood family outings beyond the city environment and the sense of comfort these places still bring her today.

Text by Dr. Fiona Clark, Senior Lecturer,
School of Arts, English and Languages
Modern Languages
Queen's University

... und raus bist du! / Landmines

Heidi Drahota, 2014 arpillera
Conflict Textiles collection

German

Zunächst wollte ich eine Arpillera zu Afghanistan gestalten. Immer wieder stieß ich auf den Gebrauch von Landminen durch die Kriegführenden. Doch es war natürlich nicht nur das Thema Afghanistans, sondern auch Ugandas und in allen anderen Ländern, wo gerade Krieg herrscht. Es wurde überall mit diesen Landminen und Streuminen "gearbeitet".

Jahrelang danach ist die Bevölkerung damit noch konfrontiert. Am meisten betroffen sind Kinder, die letztendlich überall in die Situation kommen können, dass diese Bomben z. B. beim Spielen explodieren.

Der Titel "... und raus bist du!" bezieht sich auf ein Kinderspiel in Deutschland, wo ausgezählt wird, wer mitspielen darf und wer nicht. Man sollte denken, dass die Kinder, die im Rollstuhl sitzen, nur ein Bein oder einen Arm haben, ausgewählt werden nicht mitzuspielen. Doch in meiner Arpillera spielen alle miteinander. Keiner wird ausgegrenzt und sie haben große Freude miteinander - Behinderte und nicht Behinderte.

Text by the arpillerista artist

Cueca chilena y Cueca Sola / Chilean Cueca and Cueca Sola

Aurora Ortiz, 2022 arpillera

Conflict Textiles collection

Castellano / Español

Esta arpillera tiene una historia especial. Fue especialmente comisionada por Conflict Textiles a la arpillera chilena Aurora Ortiz en el 2021.

¿Por qué? Debido al alto grado de identificación y empatía logrados por la “Cueca Sola”, arpillera y baile. Sólo nuestra colección ha documentado y expuesto 12 versiones distintas (existen muchas más) de esta notable representación de lo que significa la vivencia y encarnación de la experiencia de la desaparición forzada de un ser querido. Las arpilleras lo hacen desde el lenguaje textil que da cuenta de: resistencia, resiliencia, memoria, testimonio, material de archivo, no-violencia activa y mucho más.

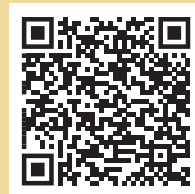
Se hizo importante buscar forma de poner en evidencia que el origen de este testimonio vivo se origina en el baile nacional chileno “Cueca” que es festivo y colorido y que con la Cueca Sola las mujeres re-significaron y transformaron a su realidad. Con este trasfondo es aun más potente.

Como dato de interés; desde su llegada a nuestra colección ha estado expuesta 6 veces y en 4 países distintos.

Text by Roberta Bacic

Conflict Textiles curator

Chile / Northern Ireland.

Avui em faran fora de casa?

Roser Corbera

Fundació Ateneu Sant Roc collection

Badalona, Catalonia

Catalan

Aquest tèxtil comença amb l'elaboració d'un racó del barri de Sant Roc de la ciutat de Badalona que es troba dins de l'àrea metropolitana de Barcelona. És en aquest barri perifèric –amb mancances urbanístiques i socials, i marcat per l'abandonament de les administracions– que es conforma l'escenari d'una reflexió sobre els desnonaments.

Després, pas a pas i en diàleg permanent amb l'arpillera, els actors es van creant: les persones desnonades, el veïnat solidari, la policia, en Carles, l'Enric... i a mesura que apareixen prenen vida i es desplacen lliurement per la plaça fins que arriba el moment de quedar-se quiets. Aquí podeu veure la instantània.

De camí cap a l'Ateneu Sant Roc –l'entitat on treballo–, unes quantes vegades, he topat amb una concentració de gent amb pancartes de la Plataforma Sant Roc som Badalona, ves quin nom més curiós! Tot apunta que ens trobem amb una situació d'alerta: algú es queda sense llar. Al carrer el Carles i l'Enric van amunt i avall, negociant amb els propietaris, amb els poders judicials, mediadors, cossos de seguretat de l'Estat... potser hi ha esperances que la situació reverteixi.

Davant d'aquest fet imagino en primera persona com es pot viure amb la inseguretat de la provisionalitat... Avui em faran fora de casa? Potser d'aquí a dos mesos? On se suposa que he d'anar? Les criatures demà aniran a l'escola? I demà passat? Quina situació més estressant!

La meva arpillera vol convidar a empatitzar amb les protagonistes, ser un homenatge als membres de la Plataforma Sant Roc som Badalona que treballen incansablement en el dia a dia, i també, un punt d'atenció a qui té l'obligació de vetllar per l'educació, la salut i l'habitatge, que garanteixin la bona convivència i el desenvolupament d'una societat de pau.

Text by the arpillerista artist

